

hagelig Collision imellem vor Tilboetelig-
hed til at opfylde et af Dem yttret, paa
saa hæderlige Motiver støttet Ønske, og
vor Pligt at sørge for Rigsrettens bedst
mulige Besættelse. Vi finde det meest
stemmende med det Forhold, der altid har
fundet Sted mellem Landsthingets Med-
lemmer og dets Formand, at bede Dem
om at løse denne Collision ved ligeoverfor
det her udtalte Ønske ikke at fastholde De-
res Bægring.

Naar vi her vedkjende os den Over-
beviisning, at De, der som Landsthings-
mand og som Høiesteretsassessor forener
begge ved Rigsrettens Sammensætning af
Grundloven tagne Hensyn, er fortrinligen
kaldet til deri at have Sæde, saa staaer
dette ikke i Strid med den Kjendsgjer-
ning, at vi ved det første Valg forbigik
Dem; thi det maa være Dem, som alle
Andre, vitterligt, at dette kun skete,
fordi vi betragtede det som en Selvfølge,
at De denne Gang, ligesom tidligere,
vilde blive valgt af Høiesteret, og fordi
vi ikke vilde berøve denne en Candidat,
som med alle de øvrige hos en Dommer
fordrede Egenskaber forener nøie Fortro-
lighed med det constitutionelle Systems
Bæsen og Fordringer.

Det tilkommer ikke os at bedømme
eller fortolke den anden Kjendsgjerning,
at Høiesteret desuagtet ikke valgte Dem.
Men om denne Ret end ikke har ønsket at
see 9 Landsthingsmænd i Rigsretten, vil
den kun kunne føle Tilfredsstillelse ved
deri at see 9 Høiesteretsassessorer, og selv
de Mænd, der for Tiden staae som An-
klagede for Rigsretten, ville i det af os
foretagne Suppleringsvalg ikke kunne finde
Andet end et nyt Beviis paa, at Lands-
thinget i denne Sag kun vil, hvad Ret er.

Vi haabe derfor, at De ikke vil und-
drage Dem det Hverv, hvortil vor Tillid
under almindeligt Bisald har kaldet Dem.

Kjøbenhavn, den 15de Januar 1856.

Til
Landsthingets Formand."

Vi have endnu ikke kunnet modtage Svar
paa denne Skrivelse, men vi haabe, at det
Svar, der nu imødeses, vil gjøre det unødven-
digt at foretage Videre i denne Sag.

P. D. Brunn: Jeg paaffønner meget
de Udtalelser, som indeholdes i den oplæste
Skrivelse, hvormed jeg er bleven hædret; jeg
bøier mig for, hvad der af Landsthingets Med-
lemmer er bleven anseet for at være deres Pligt,
og kan som Følge deraf ikke forlange Spørgs-
maalet bragt under Afstemning. Jeg und-
erkaster mig saaledes Landsthingets tidligere
Afgjorelse.

Viceformanden: Dermed maa altsaa
denne Sag ansees afgjort paa en meget tilfreds-
stillende Maade.

Conferentsraad Brunn indtog derpaa atter
Formandskædet.

Formanden: Forinden jeg opgiver Dags-
ordenen for næste Møde, skal jeg give Ordet
til den 1ste Landsthingsmand for 6te Kreds,
som er Formand for et Udvalg, hvoraf den af-
døde Grev Knuth har været Medlem. Den
ærede Landsthingsmand har Ordet.

Unsgaard: Det er som Formand for det
Udvalg, som Landsthinget har nedsat i Sagen
angaaende Forberedelse af Valg af 2 lønede
Revisorer for Landsthingets Bedkommende, at
jeg skal tillade mig at bemærke, at dette Udvalg
ikke endnu er kommet synderligt vidt i sine
Forhandlinger, og navnlig ikke har confereret
med det Udvalg, som af Folkethinget er nedsat
over samme Gjenstand, og som bestaaer af 5
Medlemmer. Med Hensyn hertil har Udvalget
formeent, at det var rigtigst, at der valgtes
et nyt Medlem til dette Udvalg, og skal jeg
henstille til den meget ærede Formand at for-
anstalte et saadant Medlem valgt.

Formanden: Da der allerede er en Be-
slutning af Thinget, for at der skal være 5 Med-
lemmer i dette Udvalg, saa vil jeg følge den
Opfordring, som nu er rettet til mig fra For-